

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Буткалюка Вячеслава Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України

м. Київ
21 серпня 2018 року
№ 232-3(П)/2018

Справа № 3-273/2018(3780/18)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого, доповідача,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Буткалюка Вячеслава Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

установила:

1. Буткалюк В.П. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до пункту 2 частини шостої статті 19 Кодексу малозначними справами є справи незначної складності, визнані судом малозначними, крім справ, які підлягають розгляду лише за правилами загального позовного провадження, та справ, ціна позову в яких перевищує п'ятсот розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Пунктом 2 частини третьої статті 389 Кодексу передбачено, що не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у малозначних справах, крім випадків, якщо: касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики; особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи; справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу; суд першої інстанції відніс справу до категорії малозначних помилково.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що оспорювані положення Кодексу дають „необмежені можливості для значного суддівського розсуду, суб'єктивізму, що призводить до суддівського свавілля й порушує принципи правової визначеності й свідчить про неякісність закону як такого, з одного боку, а з іншого – зачіпає гідність особи й обмежує її конституційне право на забезпечення оскарження судових рішень, що напряму впливає на можливість громадянина захистити в суді інші конституційні права“ та просить перевірити їх на відповідність статті 3,

частинам першій, другій статті 55, частині першій, пункту 8 частині другій статті 129 Конституції України.

До конституційної скарги долучено копії рішення Дарницького районного суду міста Києва від 28 листопада 2017 року, постанови апеляційного суду міста Києва від 14 березня 2018 року, ухвали Верховного Суду від 23 квітня 2018 року.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Автор клопотання, стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень Кодексу, цитує положення Конституції України, Міжнародного пакту про громадянські і політичні права 1966 року, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Кодексу та юридичні позиції Конституційного Суду України, однак таке цитування без наведення обґрунтування тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу не може вважатися обґрунтуванням їх неконституційності. Крім того, Буткалюк В.П. посилається на юридичні позиції, викладені в рішеннях Конституційного Суду України, ухвалених до внесення змін до Конституції України Законом України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII, яким було передбачено, що право на касаційне оскарження судового рішення визначається законом.

Отже, Буткалюк В.П. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Буткалюка Вячеслава Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**